

Nr 337.

Av herr **Bondeson m. fl.** i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den statsunderstödda torrlägningsverksamheten.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 122 angående den statsunderstödda torrlägningsverksamheten föreslagit åtskilliga ändringar i avlöningssättet för lantbruksingenjörerna och deras tjänstebiträden, bland annat innefattande att lantbruksingenjörernas inkomst av taxa skall upphöra och ersättas med helt statlig avlöning enligt lönegrad A 28. Propositionen avviker i så måtto från de sakkunnigas förslag, att dessa med hänsyn bland annat till den framtida rekryteringen av lantbruksingenjörskåren ansett, att ordinarie lantbruksingenjör bör placeras i lönegrad A 29. Lantbruksstyrelsen säger i sitt yttrande över de sakkunnigas betänkande härutinnan följande: »Styrelsen finner sig emellertid, med särskild hänsyn till det förhållandet, att en placering av lantbruksingenjörerna i lägre lönegrad, än vad nu av de sakkunniga föreslagits, kan befaras komma att allvarligt äventyra en tillfredsställande rekrytering av denna tjänstemannakår, böra förorda, att lantbruksingenjörerna placeras i lönegrad A 29. Med avseende härå förtjänar minnas att — synbarligen med anledning av lantbruksingenjörorganisationens förestående omläggning och därav befarad nedgång i lantbruksingenjörernas inkomster av tjänsten — rekryteringen till kåren under de senare åren så gott som helt avstannat, något som kan få de allvarligaste konsekvenser för verksamhetens fortsatta behöriga uppehållande.»

Vi vilja i detta sammanhang jämväl erinra om, att det under nästa budgetår torde komma att erfordras tre nuvarande lantbruksingenjörer för andra statliga uppgifter nämligen en som chef för lantbruksstyrelsens kulturtekniska byrå, en som ordinarie och en som extra vattenrättsingenjör. Av nu befintliga extra lantbruksingenjörer återstå sedan tre mot normalt sju. Då antalet sökta torrlägningsförrättningar under de senaste åren undergått en icke oväsentlig ökning, äro de allvarliga konsekvenser för lantbruksingenjörstjänsternas fortsatta behöriga upprätthållande, som lantbruksstyrelsen varnat för, hart nära, så mycket mera som risk torde föreligga att de tre återstående extra lantbruksingenjörerna helt eller delvis övergå till enskild verksamhet, därest deras ekonomiska framtidsutsikter bli avsevärt sämre, än vad de vid ett bibehållande av nuvarande anställningsförhållanden kunnat påräkna. För att jordbruket framdeles ej skall behöva nöja sig med sämre rekryteringsmöjligheter i fråga om sina tjänstemannabefattningar än övriga näringar, anse vi erforderligt, att

ordinarie lantbruksingenjörer placeras i lönegrad A 29. Vid sådant förhållande bör den i propositionen föreslagna kompensationen till nuvarande distriktsinnehavare sänkas i motsvarande grad. Med hänsyn till den nuvarande bristen på kompetenta förrättningsmän bör dessutom antalet aspirantbefattningar från ingången av nästa budgetår ökas så mycket, att lantbruksstyrelsen kan, därest möjlighet därtill skulle yppa sig, redan nu antaga för det omedelbara behovets täckande erforderligt antal aspiranter. Det i propositionen för nästa budgetår föreslagna antalet torde därför böra ökas från två till fyra.

Med åberopande av vad som anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att ordinarie lantbruksingenjör skall placeras i lönegrad A 29 samt att antalet aspirantbefattningar bestämmes till fyra och att i propositionen begärda anslag i motsvarande grad höjes.

Stockholm den 21 mars 1945.

Lennart Bondeson.

Bernhard Näsgråd.

Carl Beck-Friis.

Ivar Persson.

Gunnar A. Andersson.

Arvid De Geer.

Ivar Ekströmer.

Josef Hagman.
